

Środa, 8 czerwca 2011 r.

Europejska współpraca w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego służąca wspieraniu strategii Europa 2020

P7_TA(2011)0263

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego służącej wspieraniu strategii „Europa 2020” (2010/2234(INI))

(2012/C 380 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. zatytułowany „Odnowiona agenda społeczna: możliwości, dostęp i solidarność w Europie XXI wieku” (COM(2008)0412),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 czerwca 2010 r. zatytułowany „Nowy bodziec do europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego służący wspieraniu strategii Europa 2020” (COM(2010)0296),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 listopada 2009 r. zatytułowany „Kompetencje kluczowe w zmieniającym się świecie” (COM(2009)0640),
- uwzględniając osiem kompetencji kluczowych wymienionych w zaleceniu 2006/962/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. zatytułowanym „Kompetencje kluczowe w procesie uczenia się przez całe życie – Europejskie ramy odniesienia” ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) (COM(2008)0180),
- uwzględniając dziesięcioletni program roboczy „Edukacja i szkolenie 2010” oraz kolejne wspólne sprawozdania okresowe o postępach w jego realizacji,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 kwietnia 2009 r. zatytułowany „Inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej do działania – strategia UE na rzecz młodzieży” (COM(2009)0200),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2010 r. zatytułowaną „Inwestowanie w młodzież i mobilizowanie jej do działania – strategia UE na rzecz młodzieży” ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 27 listopada 2009 r. w sprawie odnowionych ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży (2010–2018),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Mobilna młodzież» – Inicjatywa na rzecz uwolnienia potencjału młodzieży ku inteligentnemu, trwałemu i sprzyjającemu włączeniu społecznemu wzrostowi gospodarczemu w Unii Europejskiej” (COM(2010)0477),

⁽¹⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 21.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0262.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 maja 2009 r. w sprawie oceny obecnych ram współpracy europejskiej na rzecz młodzieży i perspektywy ich odnowienia (09169/2009),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 sierpnia 2010 r. zatytułowany „Europejska agenda cyfrowa” (COM(2010)0245),
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 15 listopada 2007 r. zatytułowaną „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy” ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie kompetencji kluczowych w zmieniającym się świecie: realizacja programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie uczenia się przez całe życie na rzecz wiedzy, kreatywności i innowacji – realizacja programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” ⁽³⁾,
- uwzględniając analizę Cedefop z marca 2009 r. zatytułowaną „Profesjonalizacja doradztwa zawodowego: kompetencje praktyków i ścieżki kwalifikacji w Europie”,
- uwzględniając analizę Cedefop z maja 2009 r. zatytułowaną „Umiejętności dla przyszłości Europy: przewidywanie potrzeb w zakresie umiejętności zawodowych”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie kompetencji wspierających uczenie się przez całe życie oraz inicjatywy „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy”,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 31 października 2006 r. zatytułowany „Europejski system transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) – system transferu, gromadzenia i uznawania wyników uczenia się w Europie” (SEC(2006)1431),
- uwzględniając wyniki obrad Rady z dnia 5 grudnia 2008 r. na temat konkluzji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie przyszłych priorytetów ściślejszej europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego (16459/2008),
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram odniesienia na rzecz zapewniania jakości w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 290 z 4.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. C 45E z 23.2.2010, s. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 155 z 8.7.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 155 z 8.7.2009, s. 1.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie ⁽¹⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie mobilności młodych ludzi ⁽²⁾,
  - uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 lutego 2007 r. zatytułowany „Spójne ramy wskaźników i poziomów odniesienia dla potrzeb monitorowania postępów realizacji celów lizbońskich w dziedzinie kształcenia i szkoleń” (COM(2007)0061),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 września 2006 r. zatytułowany „Skuteczność i równy dostęp do europejskich systemów kształcenia i szkolenia” (COM(2006)0481),
  - uwzględniając pracę badawczą zatytułowaną „Guiding at-risk youth through learning to work” [Wspieranie zagrożonej młodzieży przez aktywizację zawodową], Cedefop, Luksemburg 2010 r.,
  - uwzględniając notę informacyjną zatytułowaną „Jobs in Europe to become more knowledge- and skills-intensive” [Zatrudnienie w Europie powinno się koncentrować na wiedzy i kompetencjach], Cedefop, luty 2010 r.,
  - uwzględniając notę informacyjną zatytułowaną „Skill mismatch in Europe” [Odpowiednie kwalifikacje? Brak równowagi w zakresie kwalifikacji w Europie], Cedefop, czerwiec 2010 r.,
  - uwzględniając dokument zatytułowany „Working and ageing” [Zatrudnienie osób starszych], Cedefop, Luksemburg 2010 r.,
  - uwzględniając art. 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczące kształcenia ogólnego i zawodowego, młodzieży i sportu,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Kultury i Edukacji, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Praw Kobiet i Równoprawienia (A7-0082/2011),
- A. mając na uwadze, że stopa bezrobocia wśród młodych ludzi wynosi obecnie 21 %, jest więc dwukrotnie wyższa od ogólnej stopy bezrobocia w UE, stanowiąc jedno z najpilniejszych wyzwań w Europie, oraz że w związku z tym należy dążyć do obniżenia wskaźnika osób przedwcześnie kończących edukację do poziomu nieprzekraczającego 10 %, mając na uwadze, że kolejnym celem jest zwiększenie udziału kobiet w rynku pracy do 70 % do 2020 r.; mając ponadto na uwadze, że kształcenie i szkolenie w kluczowy sposób wpływają na sukces na rynku pracy oraz na zdolność podejmowania życiowych decyzji, biorąc pod uwagę sytuację, w której ponad 5,5 mln młodych Europejczyków po opuszczeniu szkoły pozostaje bez pracy, jest narażonych na wykluczenie społeczne i boryka się z ubóstwem oraz brakiem możliwości, a wielu młodych ludzi zmuszonych jest do akceptowania niepewnych i nisko wynagradzanych miejsc pracy, o obniżonych składkach na ubezpieczenie społeczne, co ma negatywny wpływ na ich zdrowie i bezpieczeństwo w miejscu pracy,
- B. mając na uwadze, że choć wśród osób zdobywających kwalifikacje uniwersyteckie w UE kobiety stanowią 58,9 %, odsetek kobiet uzyskujących stopień doktora wynosi zaledwie 43 % i jest jeszcze niższy na poziomie profesora, a także mając na uwadze, że zaledwie 15 % kobiet posiada najwyższy tytuł profesorski,
- C. mając na uwadze, że w komunikacie Komisji zatytułowanym „Nowy bodziec do europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego służący wspieraniu strategii Europa 2020” (COM(2010)0296) nie uwzględniono aspektu płci,

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 z 16.12.2008, s. 6.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- D. mając na uwadze, że przejście od edukacji do zatrudnienia oraz zmiana miejsca pracy stanowi wyzwanie strukturalne dla pracowników w całej UE; mając na uwadze zatem, że bezpieczeństwo takich zmian jest podstawowym elementem motywowania pracowników do odbywania szkoleń poza miejscami pracy; mając na uwadze, że jakość przyuczania do zawodu ma istotny pozytywny wpływ na dostęp młodych ludzi do zatrudnienia,
- E. mając na uwadze, że bezrobocie w młodym wieku ma długotrwałe i negatywne skutki, obejmujące zwiększenie zagrożenia bezrobociem w przyszłości oraz niższe zarobki przez całe życie,
- F. mając na uwadze, że w świetle zmian demograficznych i długowieczności dłuższy i bardziej różnorodny życiorys zawodowy będzie czymś oczywistym oraz że m.in. uczenie się przez całe życie, nowa gospodarka cyfrowa, dostosowanie do nowych technologii i wdrożenie celów strategii EU 2020 mogą zapewnić zatrudnienie i lepszy standard życia,
- G. mając na uwadze, że kształcenie i szkolenie zawodowe dostosowane do indywidualnych potrzeb uczących się ma szczególne znaczenie, poprawiając zdolność danej osoby do radzenia sobie z presją ze strony konkurencji, podnosząc standard życia, przyczyniając się do osiągnięcia spójności społeczno-gospodarczej oraz lepszej integracji, zwłaszcza szczególnych grup, takich jak migranci, niepełnosprawni, osoby przedwcześnie kończące edukację lub kobiety znajdujące się w trudnym położeniu,
- H. mając na uwadze, że małe przedsiębiorstwa tworzyły jak dotąd przeszło 50 % spośród nowych miejsc pracy w Europie, a stanowiska te same się podtrzymują i przynoszą efekt mnożnikowy,
- I. mając na uwadze, że rolą państw członkowskich i Komisji powinno być w głównej mierze pomaganie w tworzeniu otoczenia, w którym przedsiębiorstwa mogą odnosić sukcesy, rozwijać się i wzrastać, a z kolei by mogły one wzrastać, należy ograniczyć obciążenia podatkowe i zapewnić przewidywalność pozwalającą na planowanie i inwestowanie,
- J. mając na uwadze, że ze względu na duże zróżnicowanie pod względem udziału uczniów w kształceniu zawodowym w państwach członkowskich wymiana najlepszych praktyk ma duże znaczenie dla zwiększenia liczby i jakości uczniów wybierających edukację techniczną w tych państwach członkowskich, w których wykazuje ona mniejszą dynamikę,
  1. uznaje znaczenie unowocześniania kształcenia i szkolenia zawodowego, zważywszy na kluczowe znaczenie kapitału ludzkiego dla osiągnięcia przez Europę sukcesu;
  2. uznaje znaczenie początkowego i ustawicznego kształcenia i szkolenia zawodowego oraz podkreśla, że ich powodzenie zależy od uczestnictwa i współpracy wszystkich zainteresowanych stron w opracowywaniu, organizowaniu i finansowaniu strategii idących w tym kierunku; wzywa państwa członkowskie, aby skorzystały z pozytywnych doświadczeń z dualnym systemem kształcenia i szkolenia zawodowego w przykładowych krajach, gdzie system ten doprowadził do bardziej długoterminowej integracji młodych pracowników na rynku pracy oraz osiągnięcia wyższych wskaźników zatrudnienia młodych pracowników, a także wyższych poziomów kwalifikacji, co z kolei zwiększa perspektywy zatrudnienia w starszym wieku;
  3. przypomina, że powinno się rozszerzyć programy kształcenia i szkolenia zawodowego, aby odpowiadały one zasadom uczenia się przez całe życie oraz wstępnego i ustawicznego szkolenia zawodowego;
  4. podkreśla znaczenie zachęcania do udziału w okresowych stażach doskonalenia zawodowego jako części kształcenia ustawicznego;
  5. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by wykształcenie podstawowe kończyło się oceną predyspozycji zawodowych;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

6. przestrzega, że w czasach, gdy pogłębiające się ubóstwo prowadzi do wzrostu absencji szkolnej, młodzi Europejczycy mogą stać się straconym pokoleniem, jeżeli nie zostanie im udzielone praktyczne wsparcie, dzięki któremu będą mogli znaleźć pracę i kontynuować studia;
7. z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji, których celem jest przełamanie barier, zwiększenie przejrzystości i ułatwienie porównywania kwalifikacji w celu ich uznawania w danym systemie kształcenia lub między różnymi systemami kształcenia;
8. zwraca się do państw członkowskich o zapewnienie lepszego dostosowania szkolenia zawodowego oraz kształcenia ustawicznego do potrzeb rynku pracy, co umożliwi wejście na rynek pracy i poruszanie się po nim; ponadto podkreśla konieczność lepszego i ściślejszego współdziałania między środowiskiem edukacyjnym, pracą, kształceniem i szkoleniem zawodowym będącym ważnym ogniwem pomiędzy środowiskiem edukacyjnym a światem pracy; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do wspierania indywidualnych ustawicznych potrzeb w zakresie nabywania kwalifikacji, rozwijania się i uczenia się przez całe życie;
9. wskazuje, że powiązanie kształcenia i szkolenia, a zwłaszcza przejście z systemu kształcenia zawodowego do wyższego, wymaga zwiększenia możliwości łączenia szkolenia zawodowego z kształceniem wyższym, ze szczególnym naciskiem na włączanie ich do systemów udzielania informacji, poradnictwa i doradztwa zawodowego; uważa również, że połączenie kształcenia i zatrudnienia na zasadzie wymienności gwarantuje, że osoby zdobywające wykształcenie zawodowe będą uzyskiwać kwalifikacje wymagane na rynku pracy;
10. podkreśla znaczenie promowania na szczeblu lokalnym i regionalnym skutecznej synergii i stabilnej współpracy między szkołami, placówkami szkoleniowymi, ośrodkami badawczymi i przedsiębiorstwami, celem przeciwdziałania braku otwartości systemu edukacji oraz rozbieżności między wiedzą i umiejętnościami a potrzebami rynku pracy, oraz celem poprawy zdolności zatrudnienia ludzi młodych, a zwłaszcza kobiet, w szczególności w odniesieniu do podyplomowych tytułów zawodowych;
11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uelastycznienia zarządu EFS, zważywszy na zmienny charakter rynku pracy;
12. z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie zorientowanego na wyniki procesu uczenia się oraz upowszechnienie uznawania nieformalnie i pozaformalnie nabytych umiejętności;
13. podkreśla znaczenie początkowego kształcenia zawodowego nauczycieli, gdyż jakość nauczycieli i wychowawców przekłada się na jakość programów nauczania i edukacji jako takiej;
14. wzywa państwa członkowskie i Komisję do dalszego ułatwiania uznawania pozaformalnego i nieformalnego uczenia się; zwraca uwagę na najlepsze wzorce w tym obszarze, zwłaszcza finansowane ze środków EFS, które udowadniają, że uznawanie umiejętności, niezależnie od tego, gdzie zostały nabyte, prowadzi do pomyślniejszej integracji na rynku pracy;

Kształcenie zawodowe

15. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia wysokiej jakości szkoleń, zorientowanych na uczenie się w miejscu pracy, jak również na indywidualne potrzeby pracowników; równocześnie uważa, że kształcenie i szkolenie zawodowe wysokiej jakości są niezbędne, aby Europa mogła stać się społeczeństwem opartym na wiedzy i skutecznie konkurować w zglobalizowanej gospodarce;
16. zwraca uwagę, że istnieje również wewnętrzny rynek szkoleń zawodowych, i apeluje do państw członkowskich o stworzenie większej liczby ośrodków doradczych udzielających informacji na temat oferty szkoleniowej i mobilności zawodowej zarówno w kraju, jak i w innych państwach członkowskich;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

17. jest zdania, że w celu pełnej realizacji „Programu na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”, będącego przewodnią inicjatywą strategii Europa 2020, instytucje UE – przy wsparciu wszystkich państw członkowskich – powinny zaangażować się w bardziej pragmatyczne, szeroko zakrojone i wszechstronne działania, które powinny koncentrować się na powiązaniu z rynkiem pracy obszarów takich jak kształcenie zawodowe, kwalifikacje zawodowe, uczenie się przez całe życie i nauka zawodu, aby zagwarantować, że każde państwo członkowskie wzięło na siebie odpowiedzialność za realizację celów określonych w strategicznych ramach europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020);
18. zwraca się do państw członkowskich o zapewnienie lepszego dostosowania kształcenia i szkolenia zawodowego do potrzeb rynku pracy;
19. wzywa, by szkolenie w formie przyuczania do zawodu traktowano priorytetowo względem wszelkich innych typów szkolenia, np. względem stażu; zachęca państwa członkowskie, by żadnego kształcenia wyższego ukierunkowanego zawodowo nie planować bez umowy o przyuczanie do zawodu;
20. wzywa państwa członkowskie do umożliwienia uczniom o niższych zdolnościach powrotu do szkolnictwa ogólnego poziomu ponadpodstawowego lub wyższego;
21. zachęca państwa członkowskie, by przy aktywnym udziale partnerów społecznych przyczyniały się do modernizacji programów nauczania zawodowego i nauczanej wiedzy przez wspólne określenie wzorców zawodowych stanowiących podstawę programów nauczania, uaktualnianych co 2-3 lata stosownie do rozwoju naukowo-technicznego we wszystkich dziedzinach;
22. podkreśla potrzebę lepszego dopasowania i synergii systemów kształcenia poszczególnych państw członkowskich, z naciskiem na naukę języków oraz programy nauczania dostosowane do celów Unii innowacji; podkreśla konieczność usunięcia wszelkich przeszkód prawnych i administracyjnych uniemożliwiających opracowanie europejskich ram gwarantujących szeroką gamę wysokiej jakości staży w całej UE;
23. domaga się większej równowagi przy wybieraniu zawodu przez dziewczęta i chłopców, aby zapobiec dzieleniu rynków pracy ze względu na płeć oraz lepiej przygotować się na osiągnięcie przyszłych celów w zakresie większego i bardziej zrównoważonego zatrudnienia w całej UE poprzez proponowanie inicjatyw, które pomogą kobietom wybierać zawody tradycyjnie zdominowane przez mężczyzn i odwrotnie; apeluje w związku z tym do państw członkowskich, by w procesie wyboru zawodu umożliwiły skorzystanie z usług doradczych o wysokiej jakości w celu zapewnienia większej równowagi przy wybieraniu zawodu przez dziewczęta i chłopców, biorąc pod uwagę wciąż utrzymujące się stereotypy, które wpływają na wybór specjalizacji zawodowej;
24. stwierdza, że wysokiej jakości wykształcenie zawodowe opiera się na solidnym wykształceniu ogólnym wolnym od stereotypów związanych z płcią, i wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania, że materiały dydaktyczne nie będą zawierały przykładów kariery zawodowej z podziałem na płeć, tak by od samego początku wzbudzać zainteresowania dziewcząt i chłopców wszystkimi możliwościami zawodowymi;
25. odnotowuje zakorzenione w praktyce edukacyjnej stereotypy płciowe, podkreślając w związku z tym znaczenie opracowania strategii dążenia do edukacji neutralnej płciowo, przyczyniającej się między innymi do równouprawnienia kobiet i mężczyzn w postaci równego dostępu do kształcenia i szkolenia zawodowego oraz do zatrudnienia;
26. wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do zadbania o ułatwienie łączenia szkoleń i kształcenia zawodowego, uczenia się i życia rodzinnego pod względem dostępu do opieki nad dziećmi i praktycznych rozwiązań w zakresie rozkładu zajęć dostosowanych do planu lekcji dzieci w szkole;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

27. wzywa do zinstytucjonalizowanego dialogu pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi stronami, zwłaszcza placówkami oświatowymi, pracodawcami, pracownikami i związkami zawodowymi, w celu zapewnienia odpowiedniej jakości kształcenia zawodowego i ukierunkowania go na aktualne potrzeby rynku pracy;
28. wzywa do wspierania transgranicznych związków i platform komunikacji między instytucjami kształcącymi i pracodawcami w celu umożliwienia wymiany najlepszych praktyk;
29. wzywa wszystkich uczestników rynku pracy, w tym z wolnych zawodów, przedsiębiorstw, związków zawodowych, ministerstw i publicznych służb zatrudnienia, do zaangażowania się w zorganizowany dialog społeczny na temat sposobów zapewniania młodym osobom lepszej integracji zawodowej i promowania uczenia się przez całe życie oraz szkolenia formalnego i nieformalnego;
30. z zadowoleniem przyjmuje cel strategii UE 2020, w postaci wzmocnienia systemów kształcenia zawodowego i wzywa państwa członkowskie do ich ukierunkowania na dostarczanie wszechstronnych kwalifikacji, udział w rynku pracy i humanizację pracy;
31. zaleca stymulowanie kreatywności, innowacji i przedsiębiorczości na wszystkich poziomach edukacji, w tym kształcenia zawodowego, oraz uznawanie kompetencji nabytych podczas wszystkich ścieżek kształcenia, również kształcenia pozaformalnego i nieformalnego; zaleca również wspieranie projektów, których celem jest kontynuacja międzypokoleniowego przekazywania wiedzy i umiejętności;
32. podtrzymuje stanowisko, że kształcenie w kierunku przedsiębiorczości powinno stanowić ważną część kształcenia i szkolenia zawodowego, z zamiarem podniesienia jego atrakcyjności dla wszystkich uczących się oraz propagowania przedsiębiorczości zgodnie z założeniami strategii UE 2020;
33. przypomina przyjęte na początku tego roku cele strategii UE 2020, które podkreślają potrzebę wysoko wykwalifikowanej i wykształconej europejskiej siły roboczej w celu osiągnięcia solidnego i zrównoważonego wzrostu oraz realizacji ujętych w strategii zamierzeń w zakresie zatrudnienia; podkreśla ważną rolę, jaką odgrywa leżące w zasięgu możliwości finansowych i dostępne kształcenie i szkolenie zawodowe w procesie szkolenia i podnoszenia kwalifikacji europejskiej siły roboczej;
34. podkreśla znaczenie doskonalenia procedury rozpoznawania potrzeb na szczeblu lokalnym, krajowym i europejskim, by jak najlepiej dopasować oferowane umiejętności do potrzeb rynku pracy;
35. wzywa państwa członkowskie do przygotowania się na zmiany profilu kariery zawodowej, która w przyszłości będzie dłuższa i bardziej zróżnicowana, poprzez wspieranie przekazywania umiejętności dostosowanych do rynku pracy;
36. podkreśla, jak ważne jest, by kształcenie i szkolenie zawodowe dostarczało pracownikom umiejętności podejmowania zatrudnienia w nowych, zrównoważonych miejscach pracy, które pojawią się w przyszłości w zrównoważonej gospodarce;
37. wzywa państwa członkowskie do monitorowania działań mających na celu ułatwienie przejścia ze szkoły do życia zawodowego poprzez opracowanie zintegrowanych programów poradnictwa i doradztwa zawodowego;
38. stwierdza, że w niektórych państwach członkowskich system dualny (kształcenie praktyczne i szkolne) okazał się sukcesem dzięki współpracy i uzupełnianiu się przedsiębiorstw przy zapewnianiu odpowiednich szkoleń zawodowych;
39. wzywa przedsiębiorców do większego korzystania ze wspólnych programów szkoleniowych umożliwiających lepszą realizację konkretnych wymaganych przez rynek pracy założeń kształcenia;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

40. wzywa państwa członkowskie, by w sytuacji dążenia do zrównoważonej gospodarki i trwałego rozwoju ulepszały organizację kształcenia i szkolenia zawodowego, gdyż może ono być narzędziem przeciwdziałania społecznym konsekwencjom restrukturyzacji przedsiębiorstw ponoszonym przez pracowników, zwiększając ich możliwości zatrudnienia;

41. podkreśla znaczenie modeli społecznej i solidarnej gospodarki dla tej nowej kultury biznesowej oraz przypomina w związku z tym, że ośrodki kształcenia i szkolenia zawodowego, w tym wyższego, muszą przekazywać uczniom pogłębioną wiedzę na temat wszystkich form przedsiębiorczości, w tym społecznej i solidarnej gospodarki, a także zasad odpowiedzialnego i etycznego zarządzania;

42. podkreśla konieczność opracowania spisu dziedzin, w których Unia Europejska zyskuje lub może uzyskać porównywalne korzyści na poziomie globalnym oraz w przypadku których będzie należało opracować strategię doskonalenia zawodowego;

Szkolenie zawodowe

43. wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia rosnącego zapotrzebowania na podnoszenie kwalifikacji przez tworzenie poradni ułatwiających pracownikom planowanie niezbędnych szkoleń zawodowych; wzywa pracodawców, aby oferowali wszystkim pracownikom możliwości podnoszenia kwalifikacji;

44. zaleca, by przyznać zachęty tym pracodawcom, którzy zachęcają swoich pracowników do udziału w programach szkoleń;

45. wzywa państwa członkowskie do tworzenia zachęt dla pracodawców, aby ułatwić organizowanie w mikroprzedsiębiorstwach i małych przedsiębiorstwach odpłatnych i elastycznych szkoleń dostosowanych do potrzeb kobiet; wzywa pilnie Komisję i wszystkie państwa członkowskie, aby stanowczo zwalczały istniejące nierówności między wynagrodzeniem kobiet i mężczyzn, które obecnie sięgają 18 %, w celu wyeliminowania tych różnic do 2020 r.;

46. wzywa państwa członkowskie, by przy pomocy Komisji wspierały – za pośrednictwem odpowiednich programów uniwersyteckich – modele zarządzania zasobami ludzkimi i lepszego ich wykorzystywania w oparciu o uznanie faktu, że kształcenie i szkolenie zawodowe w ramach uczenia się przez całe życie stanowi wartość dodaną i przewagę konkurencyjną przedsiębiorstw;

47. zaleca wspieranie autonomii ośrodków kształcenia i szkolenia zawodowego w zakresie planowania, finansowania, zarządzania i oceny ich działalności, a także opracowanie bardziej dynamicznych form współpracy między ośrodkami kształcenia i szkolenia zawodowego a przedsiębiorstwami;

48. przypomina, że inwestowanie w kształcenie i szkolenie ma zasadnicze znaczenie dla lepszej przyszłości Europejczyków; uważa, że kluczowe kompetencje oraz nowe umiejętności, zwłaszcza wymagane do wykonywania zawodów w dziedzinach mających strategiczne znaczenie dla wzrostu, otwierają przed ludźmi nowe możliwości, a ponadto stanowią podstawę dla zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego w dalszej perspektywie; uważa w związku z tym za ważne, by państwa członkowskie i wszystkie zaangażowane podmioty gwarantowały pracownikom uzyskanie niezbędnych im podstawowych kompetencji;

49. wzywa Komisję do opracowania instrumentów, takich jak systemy oceny uczenia się przez całe życie, w celu zachęcania pracowników do systematycznego dążenia z własnej inicjatywy do uczenia się przez całe życie/kształcenia i szkolenia zawodowego oraz wspierania ich w tym zakresie, przy czym należy zwrócić szczególną uwagę na osoby, które muszą pogodzić życie rodzinne z zawodowym, a także w celu regularnego kontrolowania, które kwalifikacje będą potrzebne do dalszego pomyślnego udziału w rynku pracy, do podnoszenia kwalifikacji pracowników i zapewnienia mobilności zawodowej;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

50. z myślą o ułatwieniu godzenia życia rodzinnego i zawodowego oraz pomocy kobietom na obszarach wiejskich wzywa państwa członkowskie do zaoferowania dalszych szkoleń w zakresie technologii informatycznych, które dadzą czynnym zawodowo kobietom możliwość pracy z domu;

51. nalega, by rządy pobudzały elastyczne kształcenie i szkolenie zawodowe ukierunkowane na szczególne potrzeby społeczności i przedsiębiorstw, pozwalające na wykorzystanie całego uzyskanego wykształcenia, godzenie kształcenia z życiem osobistym i inną działalnością zawodową oraz pobudzanie mobilności europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem ułatwiania dostępu do kształcenia i szkolenia zawodowego społecznościom zagrożonym marginalizacją, tak by mogły kontynuować kształcenie;

52. wskazuje na fakt, że uczenie się przez całe życie będzie kluczowym sposobem zapobiegania bezrobociu, przy uwzględnieniu różnorodności karier zawodowych; uważa, że w związku z tym konieczne jest lepsze uświadomienie pracownikom potrzeby doskonalenia zawodowego;

53. wzywa Komisję, by sporządziła analizę wpływ udziału w kształceniu i szkoleniu zawodowym na wydajność pracowników, konkurencyjność przedsiębiorstw i jakość pracy;

54. podkreśla znaczenie łatwo dostępnego, elastycznego i indywidualnego szkolenia zawodowego dla osób na różnych etapach życia, które ułatwiłoby i poprawiło zawodową obecność na rynku pracy; jest zdania, że kształcenie i szkolenie zawodowe powinno być dostępne i przystępne na wszystkich etapach życia pracowników, niezależnie od ich statusu na rynku pracy czy dochodu, z myślą nie tylko o promowaniu uczenia się przez całe życie, ale również przyczynianiu się do rozwoju istniejących zawodów i tworzenia nowych, w oparciu o rzeczywiste potrzeby społeczeństwa; ponadto uważa, że należy to postrzegać jako ważny instrument przedłużania aktywności zawodowej pracowników;

55. wzywa państwa członkowskie do zapewniania wysokiej jakości, szeroko zakrojonego, elastycznego i leżącego w zakresie możliwości finansowych dostępu kobiet do kształcenia i szkolenia zawodowego wraz ze specjalistycznym poradnictwem i doradztwem zawodowym przez całe życie, dotyczącym kwalifikacji wymaganych w każdego typu zawodzie i skierowanym do kobiet z różnych środowisk w celu ich rzeczywistej integracji na rynku pracy oferującym dobrej jakości miejsca pracy i godne wynagrodzenie oraz w celu wyjścia naprzeciw ich wielowymiarowym potrzebom szkoleniowym przez:

- dostosowane szkolenie i kształcenie zawodowe wspierające rozwój kariery,
- możliwości przechodzenia od kształcenia nieformalnego do formalnego,
- uwzględnianie różnorodnych stylów uczenia się,
- dostępność wzorców do naśladowania i opieki mentorskiej,
- rozwój programów dostosowanych do elastycznych warunków pracy oraz pracy w niepełnym wymiarze godzin,
- dostosowane do potrzeb możliwości kształcenia online;

56. zauważa, że postępujące starzenie się ludności Europy zwiększa znaczenie programów kształcenia i uczenia się przez całe życie oraz powoduje konieczność ich intensyfikacji;

57. podkreśla potrzebę wzmocnienia wysiłków, zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym, na rzecz podniesienia udziału MŚP w edukacji zawodowej i uczeniu się przez całe życie, a także na rzecz podniesienia udziału pracowników o niskich kwalifikacjach, którzy szczególnie rzadko uczestniczą w szkoleniach;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

58. podkreśla, że dążenie do realizacji celów elastyczności i bezpieczeństwa w zatrudnieniu pociąga za sobą pilną potrzebę skutecznego wspierania udziału osób pracujących w ramach elastycznych form zatrudnienia w edukacji zawodowej, w związku z czym wzywa państwa członkowskie do występowania z odpowiednimi inicjatywami;

59. wzywa państwa członkowskie do korzystania w większym stopniu z programów edukacyjnych online w ramach szkolenia zawodowego i uczenia się przez całe życie, tak aby umożliwić rodzinom pogodzenie życia rodzinnego z zawodowym;

60. podkreśla rolę władz lokalnych, przedsiębiorców, partnerstw i instytucji oświatowych w kształtowaniu szkolenia zawodowego zgodnie z rzeczywistymi potrzebami na rynku pracy;

61. uważa, że władze regionalne i lokalne odgrywają zasadniczą rolę we współpracy z ośrodkami kształcenia i szkolenia zawodowego oraz z przedsiębiorstwami, a także we wspieraniu placówek kształcenia i szkolenia zawodowego w tworzeniu środowiska sprzyjającego skutecznej integracji zawodowej absolwentów ośrodków kształcenia i szkolenia zawodowego;

62. wzywa, by umowy o przyuczanie do zawodu, chroniąc ucznia oraz oferując pewną elastyczność i elastyczne środki realizacji, przewidywały zarazem możliwość zerwania umowy w razie nieprzystosowania zainteresowanego do wykonywanej pracy lub w razie rażącego uchybienia z jego strony;

63. wzywa państwa członkowskie, by zgodnie z określonymi w strategii „Europa 2020” celami i inicjatywami przewodnimi poprawiły związki łączące kształcenie zawodowe z potrzebami rynku pracy, na przykład przez zwiększenie oferty w dziedzinie doradztwa edukacyjnego i zawodowego oraz propagowanie staży i nauki zawodu dla kobiet, a także by tworzyły nowe możliwości w zakresie szkoleń, w tym w dziedzinie nauki, matematyki i techniki, w celu zwiększenia szans zatrudnienia kobiet na stanowiskach techniczno-naukowych, w zawodach nietradycyjnych, w niskoemisyjnych sektorach gospodarki i sektorach zaawansowanych technologii oraz w celu tworzenia stałych miejsc pracy zapewniających godziwe wynagrodzenie;

64. jest przekonany, że aktualne europejskie programy szkolenia zawodowego są skuteczne i wymagają większego wsparcia w przyszłości;

Jakość i skuteczność kształcenia i szkolenia zawodowego

65. zwraca się do państw członkowskich o stworzenie lepszych możliwości dla osób prowadzących szkolenia oraz ustalenie podstawy na rzecz wspierającego partnerstwa edukacyjnego, zwłaszcza na szczeblu regionalnym i lokalnym, z myślą o zapewnianiu skuteczności systemów kształcenia i szkolenia zawodowego, jak również skutecznego i pomyślnego przekazywania wiedzy;

66. podkreśla, że wysoko wykwalifikowani i wykształceni pracownicy to jedna z sił napędowych innowacji i ważny element przewagi konkurencyjnej Unii Europejskiej; podkreśla, że kształcenie i szkolenie zawodowe wysokiej jakości znacznie przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju i do powstania dobrze funkcjonującego jednolitego rynku, a także że należy je stale dostosowywać do potrzeb europejskiego rynku pracy i zachodzących na nim zmian, prowadząc pogłębiony dialog z udziałem wszystkich zainteresowanych stron;

67. zwraca uwagę, że w nowej gospodarce cyfrowej kreatywność i technologie informacyjno-komunikacyjne tworzą nową kulturę biznesową, która może ułatwiać współpracę i wymianę najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w celu poprawy jakości kształcenia i szkolenia zawodowego, oraz że czas zatem na umieszczenie ich w centrum programu działań, w szczególności w celu podjęcia wyzwań, jakie stawia strategia UE 2020, takich jak główny cel UE polegający na tym, by 40 % osób w wieku 30-34 lat posiadało wykształcenie wyższe lub równoważne;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

68. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia i wdrożenia na poziomie krajowym systemów gwarantowania jakości oraz do stworzenia ram kwalifikacji dla nauczycieli i osób prowadzących szkolenia;
69. wzywa Komisję do udzielenia informacji na temat spodziewanych zmian na rynkach pracy w całej UE, zaś państwa członkowskie do wykorzystania tych informacji w swych strategiach i programach kształcenia;
70. wzywa państwa członkowskie, by na szczeblu lokalnym zachęcały do synergii działań partnerów społecznych, lokalnych stowarzyszeń branżowych, wyższych uczelni, dyrekcji szkół oraz placówek nauczania, by dzięki badaniom naukowym i systematycznym konsultacjom opracować średnioterminowy plan przyszłych potrzeb w różnych specjalizacjach oraz określić liczbę uczniów potrzebnych w danej dziedzinie, co podniesie skuteczność edukacji zawodowej pod względem bezpośredniego i trwałego wchodzenia na rynek pracy;
71. zachęca Komisję do opracowania i okresowego aktualizowania karty typowych dla każdego regionu kwalifikacji oraz zapotrzebowania na szkolenia;
72. zwraca uwagę, że kształcenie i szkolenie zawodowe skupia się na kluczowych kompetencjach, m.in. na przedsiębiorczości, którą należy wspierać od początku edukacji dzieci; jest zdania, że proces ten należy kontynuować w uzupełnieniu do uczenia się w miejscu pracy;
73. apeluje o udzielenie wsparcia na poziomie krajowym i europejskim poprzez stworzenie wspólnych podstaw działania odnośnie do kształcenia i szkolenia zawodowego, z myślą o realizacji celów w zakresie wydajności, mobilności zawodowej i tworzenia miejsc pracy w Unii Europejskiej;
74. wzywa państwa członkowskie do czynnego zaangażowania prywatnych instytucji szkolnictwa wyższego, jak również takich instytucji publicznych jak szkoły wyższe, w podnoszenie i szersze rozwijanie kwalifikacji zawodowych, zwłaszcza tych, które umożliwiają wykonywanie określonych zawodów (w dziedzinie matematyki, informatyki, nauk przyrodniczych i techniki);
75. wzywa do podjęcia konkretnej inicjatywy na poziomie UE, by zainteresować dziewczęta zawodami w dziedzinie matematyki, informatyki, nauk przyrodniczych i techniki, a także by walczyć ze stereotypami, które ciągle dominują w tych zawodach; podkreśla, że media i szkolnictwo odgrywają kluczową rolę w walce z takimi stereotypami;
76. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania pełnego przeniesienia, realizacji i egzekwowania prawodawstwa UE przez wspieranie programów szkoleniowych mających na celu lepsze zapoznanie zainteresowanych stron z obowiązującym prawodawstwem oraz z wynikającymi z niego prawami i obowiązkami;
77. wzywa państwa członkowskie do wspierania innowacyjnych działań oraz programów doktoranckich i post-doktoranckich, które będą podporą konkurencyjności i trwałego wzrostu gospodarczego;

Oferty dla szczególnych grup

78. zwraca się do państw członkowskich o uwzględnienie w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego indywidualnych potrzeb osób o niskich kwalifikacjach, uczniów ze środowisk migracyjnych, osób należących do mniejszości etnicznych, kobiet znajdujących się w trudnym położeniu, bezrobotnych, osób niepełnosprawnych i samotnych matek; równocześnie zaleca, by szczególną uwagę poświęcono mniejszości romskiej, ponieważ uczęszczanie do szkoły i integracja w pracy są kluczowymi elementami ułatwiającymi integrację społeczną Romów;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

79. wzywa państwa członkowskie do stworzenia młodym ludziom bez wykształcenia lub o niskim poziomie wykształcenia możliwości przejścia ze szkoły do środowiska pracy; przy czym należy również umożliwić rozwijanie i uznawanie niepełnych kwalifikacji; biorąc pod uwagę powagę problemu, wzywa do opracowania kompleksowej strategii mającej na celu zwalczanie bezrobocia wśród młodych ludzi i kobiet, która to strategia miałaby wspierać państwa członkowskie w tworzeniu lokalnej sieci łączącej szkoły, przedsiębiorstwa, centra pomocy młodzieży oraz młodych ludzi;

80. zwraca uwagę na przeszkody w integracji, jakie napotykają obywatele państw trzecich, gdy ich kwalifikacje nie są uznawane; wzywa Komisję do dokonania oceny oddziaływania europejskich ram kwalifikacji na uznawanie kwalifikacji obywateli państw trzecich;

81. wzywa państwa członkowskie, by we współpracy z partnerami społecznymi występowały z inicjatywami na rzecz skutecznego wspierania uczenia się przez całe życie i edukacji zawodowej starszych pracowników;

82. postrzega możliwość mobilności jako ważną część kształcenia i szkolenia zawodowego i w związku z tym zaleca unowocześnienie programu Leonardo da Vinci;

Elastyczność i mobilność

83. z zadowoleniem przyjmuje koncepcję uznania transgranicznej mobilności za fakultatywny element kształcenia i szkolenia zawodowego i przedstawiania zainteresowanym możliwości rysujących się na międzynarodowym rynku pracy, tak jak uczyniono to w programie Leonardo da Vinci; zdecydowanie zachęca zainteresowane strony do rozpowszechniania informacji na temat programu Leonardo da Vinci i innych odpowiednich programów; wzywa zatem do lepszego wspierania mobilności, aby ułatwić młodym ludziom zdobywanie doświadczeń za granicą;

84. wzywa Komisję Europejską, państwa członkowskie i Parlament Europejski do wspierania i rozszerzania europejskich programów mobilności osób uczących się, w szczególności programu Leonardo da Vinci z myślą o większej mobilności praktykantów w ramach jednolitego rynku;

85. jest przekonany, że kształcenie i szkolenie zawodowe powinny tworzyć warunki dla mobilności pracowników zarówno w okresie kształcenia początkowego, jak i w ramach procesu uczenia się przez całe życie;

86. jest przekonany, że mobilność transgraniczna w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego jest równie ważna jak mobilność w dziedzinie wykształcenia ogólnego, jest również zdania, że należy włożyć więcej wysiłku w rozwój tego rodzaju mobilności;

87. uważa, że należy zwracać większą uwagę na lepszą współpracę między systemami kształcenia poszczególnych państw członkowskich – niwelowanie różnic między nimi oraz wzajemne uznawanie świadectw i dyplomów przez państwa członkowskie – w celu zintensyfikowania współpracy transgranicznej oraz wspierania mobilności;

88. wzywa państwa członkowskie, by zadbały o łatwiejsze uznawanie pozaformalnego i nieformalnego uczenia się, i zachęca do wymiany doświadczeń zawodowych, aby jak najlepiej wykorzystać mobilność na rynku pracy oraz dzielenie się wiedzą, a także umożliwić większą dowolność w tworzeniu indywidualnych toków kształcenia;

89. zauważa, że niezwykle ważne jest zwiększanie mobilności pracowników na rynku wewnętrznym; z zadowoleniem przyjmuje i w pełni popiera inicjatywę Komisji, aby dokonać przeglądu obowiązującego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych; uważa, że dokonując przeglądu dyrektywy, Komisja powinna uwzględnić dogłębną ocenę obecnie obowiązującej dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych; jest zdania, że wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych we wszystkich państwach członkowskich musi pozostać priorytetem Komisji;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

90. sugeruje, że stworzenie nowej strategii nauczania języków mającej na celu podniesienie ogólnego poziomu wiedzy w konkretnych obszarach umiejętności ułatwi mobilność nauczycieli i uczniów; ponadto wskazuje, że zapewnienie płynnego przejścia od kształcenia zawodowego do kształcenia wyższego poprawi atrakcyjność szkoleń zawodowych;

91. wzywa państwa członkowskie, by przy pomocy Komisji i we współpracy z partnerami społecznymi ulepszyły i obserwowały systemy certyfikacji kwalifikacji zawodowych w ramach uczenia się przez całe życie i szkoleń zawodowych;

92. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby ofertę szkoleniową podzielić na moduły; domaga się jednak bezwzględnego utrzymania jednolitego charakteru wszechstronnego szkolenia zawodowego i jasnego zdefiniowania poszczególnych modułów oraz stworzenia możliwości ich porównywania;

93. podkreśla rolę nauczycieli i szkoleniowców w propagowaniu aspektu płci w kształceniu i szkoleniu zawodowym oraz wzywa do opracowywania programów na rzecz mobilności, takich jak program Leonardo da Vinci oraz projekt dla osób odbywających praktyki zawodowe, obejmujących konkretne działania skierowane do kobiet, by ułatwić im zdobywanie przez całe życie umiejętności niezbędnych do integracji lub ponownej integracji na rynku pracy;

94. jest przekonany, że ustalone w strategii Europa 2020 partnerstwo między podmiotami działającymi w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego jest warunkiem efektywności oraz przydatności na rynku pracy oraz że partnerstwo to powinno przyjąć formę ośrodków kompetencyjnych zorientowanych na potrzeby rynku pracy;

95. wzywa państwa członkowskie do zwracania uwagi na zdobywanie umiejętności językowych w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego, z naciskiem na małe i średnie przedsiębiorstwa, by stworzyć warunki do podnoszenia ich konkurencyjności na jednolitym rynku;

96. podkreśla zasadnicze znaczenie nabywania i poprawy kompetencji językowych, które sprzyjają kształtowaniu poczucia własnej wartości, zdolności dostosowawczych oraz kompetencji międzykulturowych;

97. podkreśla, że umożliwienie młodym osobom odbycia studiów lub szkolenia za granicą jest niezbędne do zdobycia nowych umiejętności, w tym umiejętności językowych, oraz zwiększa ich szansę na integrację na rynku pracy; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zamiar opracowania przez Komisję karty „Mobilna młodzież”, która pomoże młodym ludziom wyjechać na studia do innego państwa członkowskiego, oraz zamiar stworzenia europejskiego systemu pożyczek dla studentów na potrzeby mobilności w celu umożliwienia większej liczbie młodych Europejczyków, w szczególności tym, których sytuacja jest najtrudniejsza, odbycia studiów, szkolenia lub praktyki zawodowej w innym państwie;

Europejska i międzynarodowa współpraca w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego

98. z zadowoleniem przyjmuje wspierany w ramach procesu kopenhaskiego rozwój wspólnych narzędzi odniesienia (Europass, europejskie ramy kwalifikacji, europejski system transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym oraz europejskie ramy odniesienia na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym), a także wspiera konsekwentne wdrażanie i dalsze rozwijanie tych instrumentów;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

99. wzywa Komisję do przeanalizowania interakcji i zwiększenia synergii między dyrektywą 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, procesem bolońskim dotyczącym szkolnictwa wyższego i procesem kopenhaskim dotyczącym kształcenia i szkolenia zawodowego przy lepszym wykorzystaniu europejskich ram kwalifikacji, europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym i inicjatywy Europass; uważa, że państwa członkowskie powinny zachować kompetencje w zakresie organizowania systemów kształcenia zgodnie z ich szczególnymi uwarunkowaniami społecznymi i kulturowymi;

100. wzywa Komisję, by dalej wspierała i konsekwentnie wprowadzała certyfikację jakości, która przyczyni się do zasadniczego pobudzenia procesów innowacyjności pod względem działania, wydajności i skuteczności, takiej jak zalecana w europejskiej sieci zapewniania jakości kształcenia i szkolenia zawodowego (EQAVET), oraz instrumenty stworzone w ramach procesu kopenhaskiego, takie jak Europass lub europejskie ramy kwalifikacji (EQF); wzywa państwa członkowskie do uproszczenia procedury uznawania zagranicznych dyplomów zawodowych, tak aby umożliwić potwierdzanie umiejętności zawodowych nie tylko na podstawie formalnych certyfikatów, lecz także za pośrednictwem okresów próbnych, egzaminów praktycznych i teoretycznych oraz opinii fachowców;

101. uważa, że wyzwania stawiane w ramach procesu kopenhaskiego i strategii UE 2020 wymagają odpowiednich środków finansowych, m.in. pochodzących z funduszy strukturalnych, a zwłaszcza EFS, oraz większego zaangażowania we wspieranie kształcenia i szkolenia zawodowego wysokiej jakości za pomocą konkretnych działań i stosowania nowych wzorców i metod szkolenia, takich jak nagłaśnianie sukcesów uczniów na rynku pracy, podnoszenie prestiżu kształcenia i szkolenia zawodowego w ważnych przedsiębiorstwach lub szersze informowanie i poradnictwo dotyczące kształcenia i szkolenia zawodowego przed ukończeniem obowiązkowej nauki szkolnej; stwierdza, że warto byłoby propagować wymianę doświadczeń związanych z programami wsparcia lub pobytami zagranicznymi, takimi jak udział w programie Leonardo da Vinci;

102. wzywa państwa członkowskie do uproszczenia procedur uznawania zagranicznych dyplomów, tak aby umożliwić potwierdzanie umiejętności zawodowych nie tylko na podstawie formalnych certyfikatów, lecz także próbek pracy, egzaminów praktycznych i teoretycznych oraz opinii fachowców;

103. wzywa do promowania współpracy międzynarodowej, zarówno między państwami członkowskimi UE, jak i krajami trzecimi, z myślą o opracowaniu programów wymiany najlepszych wzorców w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego;

104. wzywa Komisję do wdrożenia systemu oceny skuteczności szkoleń, aby osiągnąć i zachować wysoki poziom zatrudnienia;

105. wzywa Komisję i Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop) do uwzględnienia aspektu płci w działaniach podejmowanych w następstwie komunikatu z Brukseli w sprawie wzmocnionej współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego na okres 2011-2020, w szczególności w odniesieniu do dostępności kształcenia przez całe życie, tak by kobiety i mężczyźni mieli możliwość podjęcia nauki na dowolnym etapie życia, a także przez łatwiejszy i elastyczniejszy dostęp do edukacji i szkoleń;

Finansowanie

106. zwraca się do Komisji o konieczne dostosowanie Europejskiego Funduszu Społecznego, całego programu „Uczenie się przez całe życie” oraz programu Erasmus dla młodych przedsiębiorców w taki sposób, aby w całej UE można było przydzielać środki na rzecz konkretnych projektów w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego oraz projektów mających na celu zwalczanie bezrobocia wśród młodych ludzi i dotyczących kształcenia ustawicznego starszych ludzi, a także aby ułatwić dostęp do tych środków; wzywa Komisję do wspierania programów wspólnotowych mających na celu pomoc młodym ludziom w zdobywaniu wiedzy, umiejętności i doświadczeń niezbędnych do znalezienia pierwszej pracy;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

107. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia optymalnego wykorzystania funduszy strukturalnych, w tym Europejskiego Funduszu Społecznego, do realizacji konkretnych programów propagujących uczenie się przez całe życie, których celem jest zachęcanie kobiet do uczestnictwa w tym procesie oraz podniesienie wskaźnika ich udziału w systemie kształcenia i szkolenia zawodowego, m.in. przy wykorzystaniu specjalnie opracowanych w tym celu i odpowiednio finansowanych środków; wzywa do podejmowania konkretnych działań w ramach projektu pilotażowego Erasmus dla młodych przedsiębiorców celem pobudzenia przedsiębiorczości wśród kobiet;

108. ponownie krytykuje obniżki środków na główne programy UE w dziedzinie edukacji (program „Uczenie się przez całe życie” i program „Ludzie” – odpowiednio o 25 mln i 100 mln EUR) dokonane przez Radę Ministrów w budżecie na 2011 r.; zauważa, że tym samym ambitna strategia Europa 2020 mija się wyraźnie z rzeczywistością ograniczeń budżetowych;

109. wzywa państwa członkowskie do rozważenia jako jednej z możliwości systemu talonów na szkolenia, tak aby zapewnić osobom o niskich dochodach możliwość udziału w szkoleniach; wzywa państwa członkowskie, by, jeśli to konieczne, ubiegały się o sfinansowanie takich systemów talonów na szkolenia ze środków EFS;

*

* *

110. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Wyjść poza PKB - Pomiar postępu w zmieniającym się świecie

P7_TA(2011)0264

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wyjścia poza PKB – pomiar postępu w zmieniającym się świecie (2010/2088 (INI))

(2012/C 380 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 sierpnia 2009 r. w sprawie wyjścia poza PKB – pomiar postępu w zmieniającym się świecie (COM(2009)0433),
- uwzględniając konferencję „Wyjść poza PKB” zorganizowaną przez Parlament, Komisję, Klub Rzymski, WWF i OECD w listopadzie 2007 r. w Brukseli,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące mierzenia wyników gospodarczych i postępu społecznego (sprawozdanie Stiglitz), przedstawione w dniu 14 września 2009 r.,
- uwzględniając globalną inicjatywę dotyczącą ekonomii ekosystemów i różnorodności biologicznej (TEEB), popartą przez przywódców G8+5 w czerwcu 2007 r. oraz jej wyniki opublikowane w 2009 i 2010 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Sir Nicholasa Sterna w sprawie gospodarczego wymiaru zmian klimatycznych przedstawione w dniu 30 października 2006 r.,
- uwzględniając Deklarację ze Stambułu podpisaną podczas II światowego forum OECD na temat danych statystycznych, wiedzy i polityki w dniu 30 czerwca 2007 r.,
- uwzględniając konkluzje z posiedzeń Rady Europejskiej z dnia 10 i 11 grudnia 2009 r., z dnia 25 i 26 marca 2010 r. i z dnia 17 czerwca 2010 r.,